

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

9. Quām lentē cum Sin. agendum illi fuit; quanto damno alij festinarint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

122
Externi, si plures sibi legis suæ sequaces adiungerent: sed Deo placuit ut præter festas gratulationes nihil inde sequeretur. Paulus viui Patrum doméstico assuetus, sensit mox à Deo ad Euangelij præconium se vocari, cùmque illi parentibus & consanguineis nihil esset antiquius, ad eos profectus est, boni quo ipse fruebatur desiderio inflammados.

Riccius ex frequenti, ad audiendum cœtu, quotidie aliquos ad Christum adducebat, sed maturè ac lentè præparabat ad sacram fontem, superstitiaria voluntate minimè contentus, quod in gente tam cauta, tam timida, tam inimica publicæ nouitatis, oportet omnes qui se profitentur Christianos ea virtute, & innocentia vivere, ut legis quam erant amplexi sanctitatem, quantumvis suspectæ persuaderent re ipsa dignam esse quæ propagaretur toto imperio. Aiebat Riccius post annos virginis sex, & partum in aula Pechinensi magnum nomen, terri se, & exhorrescere cum sibi Sinensium oculis satisfaciendum cogiraret, linceis, criticis, offensioni cui libet delicatissimæ obnoxiiis, præclara quæuis, & grandia, hoc tantum si forent extranea despucere solitis, & fraudem in iis occultam suspicari, quare omnes quidem baptismi cupidos amplectebatur per amanter, instituebatque sollicitè; non tamen prius sacris abluebat, quam tutò illis tunc, & in posterum fidei Christianæ fama, & sanctitas committi posse videretur, cautione hac, quadraginta, paucis mensibus expiavit. Vbi verò Sinatum ostia tenebrosa, & portas ferreas Euangeli laxatas audiuit India, & Europa, ingens longè latèque, priuatim & publicè gratulatio & aplausus. Lætus felicissimo nuntio Sixtus V. Societati Iubileum indulsit, eidem Præpositus Aquauia simul os subdidit ad tantam animarum prædam; delectus habiti operariorum qui ad illam quam primùm virtute, ac literis elaborarentur. Multos in partem egregij operis exciuit præ propera pietas, religiosos viros Ordinum diuersorum ex Europa, ex Indis Occidentalibus, ex Molucis, quorum hic magnos animos satis sit obiter meminisse, ij enim contra quam certo confidabant, nec pedem in Sinas, nedum Christi prædicacionem, mittere permisisti, tentata in castum maria, coacti sunt illici remitti; quo etiam pertinet eorum attonita, vltroque susceptra offensio, qui suis è cellulis, morositatem incusabant Ricci & Ruggeri nimis multa circumspicentem, volebantque illos se dare in publicum, terre, minari, vociferari barbaris inferorum ignes, uno Christi sanguine, & vitali lauacro extinguendos, qui tam nobiles spiritus & tantæ audacia caritatis quò tandem euaserit, quinquaginta quatuor abhinc annis non sine dolore videbimus, nempe in illorum, nostraque cum illis exilia in Provinciæ Fochensi, & conuersiones Ethnicorum quos P. Iulius Alenius nongentos quot annis Christo adiungebat, ad centenos deinceps minimè peruenisse. Quod verò cunctando, & per lentes moras, annorum complurium gradusque suspensos tandem confectum est, ut nunc Euangeliū in Sinas inducere liceat, id omne foret ab initio disiectum, & perditum, & Euangeliū, regni fores obstinatiūs occulæ, si primi illi

⁸
Riccius Si-
nenib, con-
cionatur, 40.
baptizat.

⁹
Quam lente
cum Sin. a-
gendum illi
fuit; quanto
damno alij
festinarint.

illi fetuoris impetus, nimium animosi locum habuissent, neque is olim cunctator Riccius, nunc Apostolus Sinarum haberetur. Reuersus Macauum Cabralis, tam lertas de Sciaochino ad Valignanum literas Goam dedit, ut iam minimè doleret Valignanus Legatis Iaponum ad summum Pont: se ducem itineris non esse: sed instaret ardenter ad prouehendum Sinense negotium nouis hominum, rerumque subsidiis, quando illud Deus cursu tam prospero agebat. Nam rei domesticæ leuamentum aliquod ab Sinis expectare, idein foret ut Christi Ministros execrationi subiicere, qua sectarum suatum sacrificulos auersantur, ob improbitatem quætendæ stipis. Ergo Indiæ Prorex Odoardus Menesius, Valignani rogatu quem semper carissimum habuit, & suaptè nobili pietate, de fisco regio Malacensi censem annum edixit qui nostris inter Sinas alendis sufficeret quem postea Philippus II. decreto perpetuo stabiliuit. De suo Odoardus supellecili: in eorum sacram auxit; domestica nouas ædes instruxit. Ex operariis in tempus aliud dilatis, duos Macauum misit Valignanus, Odoardum Sanden, & Antonium Almeidam quos eti prudencia insignes, sapientibus muniuit documentis, & gratulatoriis ad Riccius & Ruggerium literis, quibus item illos plurimum hortabatur, duobus iis locis omni ope ingressum in Sinas exorarent. Sub haec tertius appulit Alfonsus Sanchez, nec optatus, nec gratus qui tantum non Macauum & nostros euerit: hunc itineribus pro fide, & Hispania diu tñtim, Philippinis Praefectus Procuratori suo addiderat, postulaturo ab Sinarum Rege ut Legationem à Rege Hispania vellet gratam habere; & vero vttimque conjectu prope negotium exhibat, cum ex pergefacti Lusitani contra rem suam motum vident; conelamatum prossus de Macao, si conficeretur; Sinense commercium in Philippinas verti, lucrum ex Sericis quorum emptione à Sinis commoda, & translatione ad Iapones Macauum ditescebat, ad Philippinas abitum, assurgunt igitur in tumultum & defensionem, Legationis ambitum disturbant; Mandarinorum imperant edictum quo vetantur in postetum Hispani de mittendis legatis agere; turbulenti negotij actores, infecta re, Macao vela in redditum, & remos aptant. Sandes vero & Almeida illuc anno sequenti 85. sub finem Iulij applicant. Sanden Lincitanus Scioachinum vocari Riccio concessit, hac lege dumtaxat, ut Macauum breui post remearet. Sed eum præsens aditu & affatu & triobolati apud nos munusculo, illuc raro, ita sibi deuinxit, ut retinet illum intra Sinas, quantum nondum libello respondisset Prorex quo haec illi facultas petebatur, indigeta nihilominus Patribus cautio ne, ne quem præterea tentarent intra regnum vocare; quo mandato moestus Almeida desideria sua infringi penitus, tanto, post paulum iucundius, quanto contra spem omnem, iis potitus est. Iam tres domi cum essent, & accessurus ad eos quartus, vilum iis, pro Sinatum more, ausquam opinor alibi auditio, nomina mutare. Solent ij quasdam in nominalibus seruire minutias. Nullum feminis indunt nomen; domi

10.
Valignanus
nouæ subsi-
dia in Sinas
curat.

11.
More Sin.
pp. nomen
mutant cum
repetunt.